

reformeerde zijde, dat als christelijk werd aangekondigd, schreef hij: „Eén opmerking zij mij echter geoorloofd. Men voere de antithese, die op politiek terrein al kwaad genoeg gedaan heeft, niet door. „Christelijk” is niet hetzelfde als „Gereformeerd.” Er zijn ook andere dan Gereformeerde stroomingen, die positief christelijk zijn.”⁸²⁾ Dit laatste moet grif worden toegegeven. Al laten wij de pretentie niet varen door de gunstige beschikking Gods het christelijke in zijn relatief zuiversten vorm te hebben gegrepen, onze beschouwing van de waarheid als *de* christelijke uit te geven zou niet door ruimhartigheid aantrekken, maar integendeel door exclusivisme afstooten.⁸³⁾ Het zou zich kwalijk verdragen met onze leer van de pluriformiteit der christelijke kerk. En mocht men werkelijk niet een Gereformeerde apologetiek onder een christelijke willen maskeeren, maar een interconfessioneele apologetiek scheppen, die slechts verdedigt, wat alle christenen met elkander gemeen hebben, dan zou zij de autoriteit van de Schrift, de autoriteit van de kerk, de waarde van het dogma, de praedestinatatie, de verdorvenheid van den mensch en zooveel andere geloofsstukken meer, die toch waarlijk niet onder de afgeleide waarheden mogen gerubriceerd, al aanstonds den aanvaller in handen moeten spelen, omdat daaromtrent tusschen de christenen geen overeenstemming bestaat en ook wel nooit zal verkregen worden. Daarbij komt nog dit: indien de apologetiek tot taak heeft de wetenschappelijke verdediging van het dogma, dan wordt daarmee voor ons gemeend het Gereformeerde dogma. Het dogma heeft vanzelf een confessioneele kleur. Daarom mag ook onze apologetiek niet anders dan Gereformeerd confessioneel wezen.⁸⁴⁾ Ook het karakter van onze Universiteit vraagt erom. Zij heeft zich gesteld op Gereformeerden grondslag en daarmee uitgesproken, dat zij een eigen Gods- en wereld- en levensbeschouwing bezit. Is het dan niet zaak, om, waar met name deze beschouwing in de oogen van velen geen genade kan vinden en aan de heftigste tegenkanting blootstaat, zich met alle wetenschappelijke middelen, welke haar ten dienste staan, daartegen te verweren?

Behoeft het nog nadrukkelijk te worden verzekerd, dat zulk een Gereformeerde apologetiek geenszins samenwerking met den apologetischen arbeid van andere richtingen uitsluit? Integendeel zal zij steeds naar uitbreiding van die samenwerking streven.